

МІЖНАРОДНІ ІНСТИТУЦІЇ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Формуванню цілісної системи інституційного забезпечення підтримки розвитку регіонів приділяється велика увага. На місцевому та регіональному рівнях заохочення розвитку транскордонного співробітництва проводиться міжнародними організаціями та координується міждержавними та національними комітетами, які займаються проблемами співробітництва прикордонних регіонів.

Метою даної роботи є розгляд діяльності основних інституцій сучасної об'єднаної Європи та їх вплив на транскордонне співробітництво територіальних общин або влад.

В Європі є багато організацій, які представляють інтереси регіонів. Існує лише дві структури, що є повноважними органами країн членів ЄС та Ради Європи. Конгрес місцевих та регіональних влад Європи є органом Ради Європи, а Комітет Регіонів – Європейського Союзу.

Основним консультативним органом Ради Європи, що представляє інтереси територіальних общин та органів влади є Конгрес місцевих та регіональних влад. Конгрес став наступником Європейської Постійної Конференції місцевих і регіональних влад Європи, і отримав теперішню назву 14 січня 1994 року.

Завданнями Конгресу є проведення зустрічей та дискусій представників обраних органів місцевих і регіональних влад; розробка рекомендацій Комітету Міністрів і Парламентській асамблеї Ради Європи по всіх аспектах місцевої та регіональної політики; налагодження контактів, здійснення співпраці з національними та міжнародними організаціями, що представляють інтереси місцевих і регіональних властей; підготовка доповідей про стан справ у сфері місцевої та регіональної демократії у державах Європи; здійснення моніторингу виконання принципів Європейської хартії місцевого самоврядування; сприяння ефективній роботі місцевих і регіональних владних інституцій; захист і представництво інтересів місцевих та регіональних органів влади у процесі розробки єдиної європейської політики; сприянні міжрегіональному і транскордонному співробітництву; сприяння створенню єврорегіонів спостереження за виборами до місцевих і регіональних влад [4, с. 74].

У 1994 році було створено Комітет регіонів – це політична асамблея, що надає місцевій та регіональній владі можливість обміну думками, проведення дискусій та вироблення пропозицій з важливих питань регіонального розвитку і місцевого самоврядування в рамках Європейського Союзу [5]. Комітет регіонів складається з 222 членів і має вісім спеціалізованих комісій: Регіональна політика, економічний розвиток, місцеві та регіональні фінанси; Упорядкування сільської зони, сільське господарство, рибальство, ліс, море, гірська зона; Транспорт і

комунікаційні мережі; Урбаністична політика; Упорядкування території, довкілля, енергетика; Освіта, виховання; Європа громадян, наукові дослідження, культура, молодь, інтереси споживачів; Економічне і соціальне об'єднання [2, с. 106].

На підтримку транскордонного співробітництва також спрямована діяльність Асоціації європейських прикордонних регіонів та Асамблеї європейських регіонів. Рекомендації цих двох структур враховуються при прийнятті рішень в Раді Європи та ЄС.

У 1971 році була створена добровільна організація – Асоціація європейських прикордонних регіонів, до якої увійшли 205 адміністративно-територіальних одиниць 28 країн. Головна мета асоціації – дослідження і сприяння вирішенню тотожних проблем та реалізація спільних інтересів територіальних общин і місцевих органів влади прикордонних регіонів, підтримка та загальна координація проектів і програм транскордонного співробітництва у різних сферах, представництво прикордонних регіонів на загальноєвропейському рівні [1, с. 117].

Асамблею європейських регіонів було створено 15 червня 1985 року. Основними її завданнями було визначено сприяти співробітництву між усіма регіонами Європи, поважаючи при цьому законодавство кожної країни; співпрацювати з європейськими асоціаціями, що представляють місцеву владу; здійснювати власні програми або брати участь у програмах транскордонної співпраці [3, с. 85].

Отже, розглянувши основні інституції сучасної об'єднаної Європи та їх вплив на транскордонне співробітництво територіальних общин або влад, нами з'ясовано, що кожна з цих інституцій має власну компетенцію і завдання та по-різному впливає на економічний розвиток країн-членів ЄС та їх регіонів.

Список використаних джерел:

1. Журба І. Є. Транскордонне співробітництво країн Центральної та Східної Європи в умовах розширеного ЄС (питання теорії та практики) [Текст] : [монографія] / І. Є. Журба. – Хмельницький : ХНУ, 2008. – 311 с.
2. Мікула Н. А. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво : монографія / Н. А. Мікула. – Львів : ІРД НАН України, 2004. – 395 с.
3. Мікула Н. А., Толкованов В. В. Транскордонне співробітництво : посібник. – Київ, 2011. – 259 с.
4. Пила В. І. Сучасна регіональна політика і транскордонне співробітництво [Текст] / В. І. Пила. – Хмельницький : Видавництво ХУУП, 2006. – 412 с.
5. Комітет регіонів [Електронний ресурс] : офіційний сайт. – Режим доступу : <http://www.cor.europa.eu>.